

#Post uit Brussel

#Post uit Brussel

geschreven en gebundeld door:

Wytze Russchen

Auteur van 'Het Oliemannetje - Toplobbyist in Europa'
(uitgeverij Conserve, april 2014)

64 blogs en posts – nooit eerder gepubliceerd of
tussen 2011 en 2015 verschenen op: euranet.eu,
dejaap.nl, thepostonline.nl, euknowhow.eu en
Facebook.

Schrijver: Wytze Russchen
Coverphoto: Arjan Benning
ISBN: 9789402132236
© 2015 Wytze Russchen

I. Voorwoord

9

II. Decadente Democratie

11

1. Straatsburg *by night* 11
2. Kleur bekennen 13
3. Parlement uit puberteit? 15
4. *Priorité à droite* 17
5. Nobelpreis 18
6. Ezels aan de macht 20
7. Dag! vergoeding 22
8. *Spitzengefühl* 24

III. De euro: (g)een daalder waard

26

9. Eurogelovig 26
10. Wie bepaalt, betaalt niet 28
11. *Double Dutch* 30
12. Zomerdip 32
13. Wel kruimels, geen taart 34
14. Geen nieuws is slecht nieuws 36
15. Solidaire Sissies 38
16. *Yamas!* 40

IV. Europa kent geen grenzen **41**

17.	<i>Eat your Geart out!</i>	41
18.	<i>Balkan Blues</i>	43
19.	<i>Doorbitch</i> voor Europa	45
20.	TimmerFrans	47
21.	Geen mietje noemen	48
22.	Europa moet zich dood schamen	50
23.	Polderpacifisme	52
24.	Geert zonder Grenzen	54

V. Lobbyen is Lekker **56**

25.	Drank: je beste vriend	56
26.	Ongezond maakt onbemind	58
27.	Lobby Losers	60
28.	Het is altijd lente	62
29.	Formeren is vooruitzien	64
30.	Lobbyen met je rechterduim	66
31.	Lobby is mijn hobby	68
32.	Barry M.	70

VI. Getwijfeld over België	71
33. Fietsen met Wytze	71
34. Baantjesmachine of banenmotor	73
35. De Willy	75
36. Marianne	76
37. Spoorloos	77
38. Liefs uit Limburg	78
39. Flikker op!	79
40. Olifantmannetje	80

VII. Polder Populisme	81
41. Vijgen na Pasen	81
42. Frits' eenzame gelijk	84
43. Doe effe normaal!	86
44. Beste Mark	88
45. Relatietherapie	90
46. Buitenspelval	92
47. Vals Vuurwerk	94
48. Gemist: Theo	96

VIII. *Generation Europe 2.0* **97**

49.	<i>Eurokids</i>	97
50.	Zaandam CS	99
51.	EK Kennis	100
52.	Weg met de babyboomers	102
53.	Ik word genoemd!	104
54.	<i>Don't cry for me</i>	106
55.	Eurovisie	107
56.	Drs. W.	108

IX. *We zullen doorgaan!* **109**

57.	<i>Mission Possible</i>	109
58.	Dankbaar	111
59.	<i>Neelie for President!</i>	112
60.	Taximan	114
61.	Haal meer uit Europa	115
62.	De Parkiet	117
63.	Het einde van Europa?	118
64.	Levenslust	120

I. Voorwoord

Dit boek is een bundel van columns en blogs. Over actuele en minder actuele onderwerpen. Over Europa, Nederland en België. Brussel boeit doch het vaderland laat niet los. *#Post uit Brussel* is een mix van meningen en anekdotes van een Euro-Friese ‘postbode’ met standplaats Brussel. Kritisch, onderhoudend en recht uit het hart.

De meeste columns zijn gepubliceerd op diverse *online* media. Eind 2011 benaderde Euranet mij als gastcolumnist. Men zocht een lobbyist die jongeren wist aan te spreken. Het klikte meteen, wat leidde tot een vaste, tweewekelijkse column op webradio en website. Zo is het begonnen.

Die columns werden later integraal overgenomen door thepostonline.nl (voorheen dejaap.nl). Voor die blogsite ging ik vanaf 2012 ook ‘exclusief’ blogs schrijven. Daarnaast publiceer ik met regelmaat columns op euknowhow.eu, de site van vriend en collega-lobbyist Milos Labovic.

De Europese en nationale politiek ‘inspireren’ iedere dag. Ik kan enkel schrijven als ik mij opwind of verbaas. Daar ontbrak het de afgelopen jaren niet aan, gelukkig. De resultaten daarvan, *gepost* tussen 2011 en 2015, plus een aantal nooit eerder verschenen artikelen, zijn nu gebundeld.

Maar ik wilde iets extra’s, er moest nog een kersje op. Op *social media* – vooral op Facebook – deel ik vaak ‘uit het leven gegrepen’ belevenissen. Die zijn – verdeeld over acht hoofdthema’s – door de columns heen ‘gemixt’. Zo ontstond een verrassende cocktail van blogs en ‘kronkels’. Een ‘blogtail’ van vierenzestig (acht keer acht) verschillende ingrediënten.

Ook qua inhoud zijn de onderwerpen zeer divers. Van Wilders tot eurofilie en van Brussels lobbyen tot Haags polderen. Het boek eindigt in realisme maar benadrukt - zoals het leven zelf - het belang van optimisme en doorzettingsvermogen. Dat wens ik Europa en onze politieke leiders ook toe, zoals u in deze bundel kunt lezen.

Ik hoop dat de lezer evenveel plezier beleeft aan deze 'blogtail' als ik aan het schrijven (en bundelen) ervan. Ik bedank iedereen die aan deze bundel heeft bijgedragen, met name Christiaan Vinkenburg, Alexander Steeghs en Alex van Nieuwland.

Vanuit Brussel: dat de verwondering en opwinding nog lang mogen voortduren: P(ro)ost!

Brussel, maart 2015

Wytze Russchen

II. Decadente Democratie

1. Straatsburg *by night*

15 december 2011

Het leven in Brussel is goed. Elke dag is een feest voor ons, Eurocraten. Maar een keer per maand wordt dit feestje ruw verstoord. Dat heet de 'Straatsburgweek'. Het Europarlement moet dan een week gaan stemmen in Straatsburg. Hartje Elzas-Lotharingen. Duitsland en Frankrijk hebben er bijna honderd jaar ruzie over gehad. Dankzij die burenruzie hebben we nu een Europese Unie. En dus ook nog steeds elke maand die geldverslindende martelgang richting dat saaie aspergedorp.

De vrijdag voor de volksverhuizing moeten de assistenten de 'koffers' pakken. 'Koffers' klinkt mooier dan het is; de lelijke, stalen kisten die voor ieders kantoor staan te wachten, doen eerder denken aan een begrafenis dan aan een snoepreisje. Eenmaal volgeladen in de vrachtwagen naar Straatsburg, is er geen weg meer terug. Als je zelf 's maandags daarop hijgend aankomt - te land, ter zee of in de lucht - staat jouw kist steevast ergens bij een Fins of Hongaars parlements lid voor de deur, zestien etages hoger in een ander glazen gebouw. En als je jouw kist uren later eindelijk gevonden hebt, blijkt dat de 'stukken' die je echt nodig had nog in Brussel liggen en vice versa... *Merde!*

Drie weken per maand slaapt Straatsburg; stoplichten springen op groen en verder is er geen donder te doen. Maar als het 'rode week' is in het Parlement, is het spitsuur in de stad. Hotelkamers zijn niet meer te krijgen binnen een straal van 80 kilometer, je moet uren wachten op een taxi en alle restaurants zitten tot in de kelders volgepropt. In die ene week moet

'het' verdiend worden en dat zullen we weten ook: de kwaliteit van de 'dienstverlening' daalt onder het vriespunt en alle prijzen gaan gezellig zo vier tot zes keer over de kop. Te veel betalen voor nul service, dat noem ik de Franse slag!

Iedereen maakt overuren in de Straatsburgweek. Neem de lokale prostituees. Zij zijn de rest van de maand blij met een bejaarde klant per week voor half geld, maar als Europa er zijn tenten opslaat, dan zij ook... Letterlijk. Van Metz tot Nancy worden dames van betaald genot aangesleept in versleten busjes en sekscampers. Om de gewenste discrete ontlading te bieden aan de heren van de Europese macht, stellen ze zich strategisch op bij parkeerplaatsen rond de stad. Zo kan men zich na het stemmen per auto met chauffeur laten voorrijden en 'afwerken'. Een soort *McDrive* voor het *Corps Diplomatique*. Kamperen in Frankrijk, weet je nog? Zo voelt het dus.

Dit geeft het begrip Europese integratie tenminste concreet inhoud. Het verzacht de miserie. Bovendien, aan alles komt een einde. Op donderdag 'mogen' we – joepie! – weer naar Brussel en blijven de kroegen langer open voor de 'thuiscomers'. Dan beginnen weer drie weken feest. Voor lobbyisten een belangrijke avond waar veel kan worden 'binnen-gehaald'. Zij parkeren zich dan massaal op het Luxemburgplein, hartje Europawijk. Niet in campers weliswaar, maar verder scheelt het niet zoveel. Wij worden immers ook per uur betaald voor bewezen diensten.

Volgens mij is lobbyist het oudste beroep ter wereld!

2. Kleur bekennen

5 april 2012

Europa is zo kleurrijk als de regenboog. Dat zie je bijvoorbeeld terug in de kalender van het Europees Parlement: roze, blauwe, rode en groene weken. Het lijkt wel een kleurplaat op de kleuterschool.

De Roze Week is geen parlementaire gaypride, maar de week van de politieke commissies. Er zijn er tweeëntwintig en in het Eurojargon zijn hun namen afkortingen vanuit het Frans. Een laatste stuip trekking van de tijd dat het Frans nog DE taal van de diplomatie was. *À la recherche du temps perdu.*

Zo heb je de AFET Commissie, die gaat over Buitenlandse Zaken. Het Europees Parlement gaat hier helaas niet echt over, maar dat weerhoudt de Geachte Afgevaardigden er niet van om juist deze Commissie massaal te bevolken. Ten eerste geeft het de kans om heel plechtig allerlei misstanden in de wereld te veroordelen en dat voelt prettig. Ten tweede betekent het veel leuke snoepreisjes over de wereldbol, met gratis Airmiles. Wij noemen dit in Brussel dan ook wel de 'Thomas Cook' Commissie.

Een andere spannende Commissie is FEMM, afkorting van Femmes, waar men zich buigt over vrouwenrechten. Hier is het morele gelijk nog groter en de invloed is... niet helemaal navenant. Bijna alle leden zijn vrouwen, maar de voorzitter is een Zweedse man. Toch nog een klein glazen plafonnetje? Gelukkig heeft Europa haar prioriteiten goed op orde. Zo zit er van de zesentwintig Nederlandse Europarlementariërs slechts een in de voor onze economie zo cruciale ITRE Commissie. Een vrouw én PvdA'ster bovendien; mijn wisselbeker gaat deze week dan ook naar *Ms. GirlPower* Judith Merkies!